

## Λόγος εις τον Άγιον Ιωάννην τον Θεολόγον

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown



...Είσαι μακάρια εσύ, πόλη των Εφεσίων, γιατί σε σένα για πρώτη φορά ακούστηκε αυτή η θεόλεκτος βροντή· και είσαι μακάρια ακόμη, γιατί σε σένα συντάχθηκε αυτό το σπουδαίο έργο! Είσαι μακάρια, γιατί εκεί έζησε αυτός ο σπουδαίος Ιωάννης. Γιατί μπορεί να υπήρξαν και άλλοι με αυτό το όνομα στην οικουμένη και σε σένα, αλλά κανείς σαν αυτόν δεν υπήρξε, ούτε στην οικουμένη ούτε σε σένα. Οπότε, κι αυτός που γνωρίζει τον ανθρώπινο νου και ξέρει καλά τα κρυφά της καρδιάς μας, αφού τον βρήκε έτσι, άγιο και αμίαντο, με σπουδαία ζωή, καθαρό στην καρδιά, στολισμένο με αγνεία, ολοκληρωμένο στην αγάπη, αυτόν στον οποίο εμπιστεύτηκε καθ' όλα τη μητέρα του, εκείνη την αμίαντη περιστερά, την άσπιλη προβατίνα, την ακηλίδωτη δαμάλα, αυτήν που δεν συγκρίνεται με κανέναν άνθρωπο, την ανώτερη από κάθε δημιουργήμα του Θεού, αυτήν που δεν την εμπιστεύθηκε σε κανέναν άλλο άγιο.



Πηγή: [http://www.byzantinemuseum.gr/el/collections/Loverdos\\_collection](http://www.byzantinemuseum.gr/el/collections/Loverdos_collection)

Είσαι μακάρια εσύ, πόλη των Εφesiών, γιατί σε πάτησαν τα πόδια τέτοιου άνδρα, του οποίου την καθαρή διαγωγή και τα ίχνη θαύμασαν ακόμη και οι άγγελοι. Είσαι μακάρια, γιατί εξαιτίας του αγαπημένου από τον Χριστό Ιωάννη, αναδείχθηκες ανώτερη από κάθε πόλη. Είσαι μακάρια γιατί όλες οι Εκκλησίες της οικουμένης είναι μαθήτριές σου, αφού από σένα έμαθαν να θεολογούν: εν αρχή ην ο Λόγος.

Γιατί, όπως ακριβώς καίει το λυχνάρι σε κάποιο μέρος και από παντού τρέχουν εκεί για να ανάψουν το φως τους για το δρόμο, χωρίς να σκοντάψουν πουθενά ούτε να χάνονται, έτσι έγινε και με την Έφεσο. Εσύ ήσουν η πρώτη που άναψε το λυχνάρι της θεολογίας και από τότε τρέχουν σε σένα από όλα τα μέρη οι Εκκλησίες, για να ανάψουν τη λαμπάδα της θεολογίας, και επιστρέφουν χαρούμενες: εν αρχή ην ο Λόγος. Έτσι λοιπόν, και στην Έφεσο το φως της θεολογίας της δεν ελαττώθηκε και όλη η οικουμένη έχει το ίδιο φως της θεολογίας και μπορεί να κηρύττει το «εν αρχή ην ο Λόγος».

Είναι όμως απαραίτητο να πάμε, όσο αυτό είναι δυνατό, στους αγώνες του και να διαλέξουμε λίγα πράγματα από το πλήθος τους. Τα περισσότερα, βέβαια, τα έχουμε ακούσει από το βιβλίο των Πράξεων, τα σχετικά με τους κοινούς αγώνες του με τους υπόλοιπους Αποστόλους. Κατόπιν εξορίστηκε από το Ρωμαίο αυτοκράτορα Δομετιανό, στη νήσο που λέγεται Πάτμος, εξαιτίας του θείου λόγου του και του κηρύγματος της ευσέβειας. Εκεί έγραψε για την Εκκλησία, όπως του υπέδειξε ο Θεός, την Αποκάλυψη των άρρητων και φοβερών μυστηρίων, καθώς και τις τρεις άγιες Επιστολές του.

Δες ακόμη και την ανείπωτη καλοσύνη του Θεού, που ξενιτεύεται μαζί με αυτούς που τον αγαπούν, είτε βρίσκονται στη φυλακή, είτε στην εξορία, είτε στο βυθό της θάλασσας, είτε τους ρίξουν σε κάποιο λάκκο, είτε οπουδήποτε αλλού. Δεν χωρίζεται απ' αυτούς, παραμένει πάντοτε σύμμαχός τους, τους ενισχύει και ανακουφίζει τους πόνους τους.

Επανερχόμενος ύστερα από την εξορία, εγκαθίσταται στην Έφεσο και εκεί συντάσσει το Ευαγγέλιο σε ηλικία εκατό χρονών, φτάνοντας συνολικά τα εκατόν είκοσι χρόνια. Εκεί λοιπόν έγραψε το θεολογικό του έργο, ή μάλλον το πιο σωστό θα ήταν να πούμε ότι στον ουρανό το έγραψε και από 'κει την έφερε στη Γη, αφού φαίνεται ότι το πολίτευμά του βρίσκεται στους ουραμούς. Ζώντας κατά τη σάρκα στην Έφεσο, άπλωσε τα δίκτυα της θεολογίας σε όλη την οικουμένη, λέγοντας: εν αρχή ην ο Λόγος.

Πράγματι, είναι μεγάλος ο Θεός μας, μεγάλη η δύναμή του και δεν μπορεί να μετρηθεί η σοφία του. Αυτός είναι που είπε προς τους πιστούς Του: Εγώ θα σας

δώσω στόμα και σοφία. Πράγματι, πόσοι βασιλιάδες και άρχοντες δεν φώναξαν τόσες φορές με δυνατή φωνή και ο ήχος της δεν κατόρθωσε να φτάσει ούτε μέχρι τα τείχη της πόλης; Και από την άλλη, ο φτωχός ψαράς στην Έφεσο είπε: εν αρχή ην ο Λόγος, και η φωνή του κάλυψε σ' όλη τη γη.

Είδες πότε στόμα ισχυρότερο από κάθε άλλη φωνή; Είδες ποτέ γλώσσα δυνατότερη από αστραπή; Είδες ποτέ φωνή μεγαλύτερη από τη βροντή; Είδες τέτοια δύναμη, που ένας δάσκαλος από την Έφεσο δίδαξε όλα τα έθνη και τους έμαθε να θεολογούν; Εν αρχή ην ο Λόγος. Αυτή η φωνή ψάρεψε την οικουμένη, και καθώς η οικουμένη ήταν ασταθής, τη στήριξε. Αυτή η φωνή φώτισε όλο τον κόσμο και ενίσχυσε την Εκκλησία κατά του αντιπάλου της. Αυτή η φωνή έγινε η ανάσταση πολλών ανθρώπων και η αιτία της σωτηρίας τους. Αυτή έγινε η πτώση και καθαίρεση ορισμένων, αφού ο ίδιος ο Χριστός είναι σημείο αντιλεγόμενο. Για όσους πιστεύουν ότι υπήρχε εξαρχής, είναι ανάσταση. Για όσους δέχονται ότι δημιουργήθηκε, είναι πτώση και σιωπή. Γιατί πολλοί είναι οι αιρετικοί, που στασιάζουν κλονίζοντας την Εκκλησία και δογματίζουν λαθεμένα, λέγοντας ότι υπήρχε όταν δεν υπήρχε και ότι δεν υπήρχε πριν δημιουργηθεί και ότι δημιουργήθηκε από το μη ον. Τι βρώμικα στόματα! Τι απαίσιες γλώσσες και χείλη γεμάτα από δηλητήριο φιδιού!

Υπάρχει τίποτα χειρότερο από αυτήν τη βλασφημία; Τι είναι πιο άτιμο από αυτήν την αθεία; Γι' αυτό και μην αντέχοντας ο Ιωάννης να ακούει αυτές τις μολυσμένες φωνές, έγραψε το Ευαγγέλιο, αφήνοντας στην Εκκλησία θησαυρό μεγάλο, τον τέταρτο ποταμό, το πολύτιμο μαργαριτάρι. Επανερχόμενος από την εξορία, λοιπόν, όπως προαναφέρθηκε, και συνειδητοποιώντας ότι τα βιβλία των υπόλοιπων Ευαγγελιστών είχαν ολοκληρωθεί, όπως και κάθε θεόπνευστη Γραφή για την οικοδόμηση της Εκκλησίας, αλλά λείπει το τέταρτο θεμέλιο της οικουμένης, και ότι όσο αυτό λείπει, δεν θα μπορέσει να σταθεί η οικουμένη, αναρωτήθηκε: «Γιατί το αναβάλλω; Γιατί το καθυστερώ;

Γιατί να μη δημοσιεύσω το από τους αιώνες κρυφό μυστήριο; Γιατί να κρύβω την αιώνια σοφία, που γεύτηκα από την αθάνατη πηγή της; Γιατί να μη δημοσιοποιήσω αυτόν που αγνοούν οι άγγελοι; Γιατί δεν αποκαλύπτω στα πέρατα του κόσμου αυτόν που κανείς δεν γνωρίζει, παρά μονάχα ο Πατέρας; Γιατί να μη γράψω αυτό που ο Ματθαίος, ο Μάρκος κι ο Λουκάς από επαινετή οπωσδήποτε συστολή αποσιώπησαν και παρέβλεψαν, εκτελώντας όσα τους προστάχθηκαν; Έτσι, θα μιλήσω εγώ, ανάλογα με τη δωρεά που έλαβα από το Θεό. Ο Ματθαίος έγραψε όσα μπόρεσε, σύμφωνα με τις δυνάμεις του, το ίδιο ο Μάρκος και ο Λουκάς, σύμφωνα με όσα τους προσέφερε το Άγιο Πνεύμα, δογματίσαν στα έργα τους θεοπρεπώς»...